

qui et sic porro. Idemque de easibus valet obliquis: *mikei me quem*, *þukei te quem*, *mizei mihi cui*, *þuzei tibi cui*, *unsarei nostrum quorum*, *unsizei nobis quibus*, licet has formas conjectura magis assequar quam omnes possim exemplis firmare. Ulphilae loci in quibus occurrunt hi fere sunt: II. Cor. 10, 1. aþfan iþ silba Pavlus bidja izvis, ikei ana andáugi ráhtis háuns im, aþtòs dè égáð Pauðos pæðanakalð umás, ðs nataðe pðosawpon mèn tæpeinós. Marc. 4, 11. Luc. 3, 22. þu is sunus meins sa liuba, in þuzei váila galeikáida, sv eí ð viós mun ð ágatptòs, én w evðóketa, priorisque loci margini alia versio verborum trium posteriorum adscripta est: þukei vilda, quod ad eundem sensum redit. II. Cor. 8, 10. unté þata izvis batizò ist, juzei ni þatainei viljan ak jah taujan dugunnuþ, toῦto yðð umín sñmþére, oítwes ou mórov tò poiñsai állà kai tò ðéleiv pðosawpñðæsðe. Luc. 16, 15. jus siþ, juzei garashtans dòmeip izvis silbans, umetis éstei oi ðiñsaiouñtes éautou. Joh. 11, 57. niu mahta sa, izei usláuk áugðona þamma blindin, gatáujan, ouk hðnato ouþos, ð aþoíxas toûs óþðaþalmuvs toû tñfloðu, poiñsai. Joh. 12, 4. Judas sa Iskariotës, izei skaftida sik du galéyjan ina, 'Iouðas Ískariotës, ð mélawon aþtòv pæðadidóvai. Joh. 16, 2. akei qvimiþ hveila, ei sahvazuh izei usqvimip izvis, áll' éðxetai wðra, ina pás ð ápoxtéinav umás. Joh. 19, 12. sahvazuh izei þiudan sik silban tåujiþ, pás ð Basiléa éautòv poiñv. II. Cor. 1, 10. izei us svaleikáim dáupum uns galáusida, ðs ék tñli-kouñtou ðavátou éððústato umás. Joh. 8, 40. iþ nu sôkeiþ mik usqviman, man-nan izei sunja izvis rôdida, vñv dè ðytteitó me ápoxtéinav, aððawpon ðs tñv áldñðeian umín leláljken*). II. Cor. 5, 21. þana izei ni lunþa fravaúrh, tòv muñ yñronta ámaþtian. II. Cor. 8, 16. aþfan aviliud gupra izei gaf þò samón usdáudein, xápis dè tò ðe w tò dónri tñv aþtñv spouðñ. Luc. 1, 26. in baúrg Galeiláias sei háitada Nazaráiþ, eis póliv tñs Galiláias ñ önuma Naðaréð. Luc. 1, 36. izái sei háitada staíð, aþtñ tñ kaleduméig stteíða. Luc. 2, 4. in baúrg sei háitada Béthlaháim, eis póliv ñtis kaledeitai Bñðlæému. Luc. 2, 10. sei várþip allái managein, ñtis éstai panta tò lðaw. Luc. 7, 37. qvinò in þizái baúrg, sei vas fravaúrhta, yñvñ én tñ pólvi, ñtis ñn ámaþtwalós. Luc. 7, 39. sô qvinò sei tékiþ imma, ñ yñvñ ñtis áptetai aþtou. Luc. 8, 2. Marja sei háitana vas Magdalénë, Maðísa ñ kaleduméen Maðdalenn. Luc. 15, 12. gif mis, sei undrinnái mis dál aíginis, dós moi tò épiðálllon moi mérøs tñs ouðias. Joh. 12, 17. veitvôdida þan sô managei, sei vas miþ imma, émaþtúgei ouñ ð óðulos ð aðr met' aþtou. Tit. 1, 1. sunjós sei bi gagudein ist, áldñðeias tñs kæt' evðébeian. Tit. 1, 3. in mèreinái sei gatráuáida ist mis, én xñðýgmati, ð épiðteúðñ égáð. Philipp. 5, 6. bi garalhtein þizái sei in vitôda ist, nataðiñsotúñn tñv én nómá. Rom. 12, 3. þairh anst gups, sei gibana ist mis, díà tñs xápitost tñs doðeisóns moi. Pluralem relativi e tertia persona formati bis tantum reperio: Matth. 7, 15. atsaíhviþ svéþaúh faúra liugnapraúfetum þáim, izei quimand, pðoséxete dè ápò tñv Þeudopðoðfætn, oítwes éðxontai. Luc. 8, 15. iþ þai ana þamma stáina, izé þan háusjand, oi dè épi tñs pétors, oi

* Ulphilam patet codice graeco usum fuisse, qui leláljken pro vulgari leláljka exhibuit.